

Balada o kopališkem mojstru

Izvajalec: Irena Vrčkovnik

Avtor besedila: Dare Hering

Avtor glasbe: Oto Pestner

Ko naokrog vse cveti,
poletni veter boža mi lase,
na plaže polne ljudi
me zvabi spet zaljubljeno srce.

Tam ga bom videla spet,
kako je zagorel, močan in lep,
da daleč takega ni,
moj kopališki mojster sončnih dni.

**Ko mimo gre,
srce mi v prsih nežno zadrhti,
ko se ozre,
le zanj se duša kot cvet odpre.
Če se smehlja,
pozabim, da sem zopet v mestu rož.**

**In že po pesku hitim
in morju se prepustim,
morda me zdajle opazil bo,
razburjeno čofotam,
otepam kar tja v en dan,
a njega ni in ga ni.**

In za poletjem jesen
z meglicami mehko zaliv zastre,
na plažo rajši ne grem,
poletne sanje so preteklost že.

Če ga na Puntì ozrem,
pred burjo v plašč tesno zavija se
in le srce mi pove,
da to moj kopališki mojster je.

**Ko mimo gre,
srce mi v prsih nežno zadrhti,
ko se ozre,
le zanj se duša kot cvet odpre.
Če se smehlja,
pozabim, da poletje daleč je.**

In spet po pesku hitim,

Vse pravice pripadajo avtorju besedila.

**da morju se prepustim,
morda me zdajle opazil bo,
a on izgine v meglo,
res čuden mojster je to,
kot ga nikdar ni bilo.**